

TÝDENÍK

www.republikani.com
www.repmladez.com

REPUBLIKA

ŘÍJEN 2003

ČÍSLO 43/ROČNÍK XIV

5,90 Kč

Jak to vidí Solženicyn

Analýza Ruska po rozpadu Sovětského svazu

Jméno Alexandra Solženicyna je známé zejména dle románu Souostroví Gulag. Ruský spisovatel, sloužil v Rudé armádě, byl zatčen za protistátní činnost, prožil hrůzy věznic a pracovních lágrů, byl doživotně odsouzen do vyhnanství. Zba-ven občanství, vypovězen z vlasti, den předtím byl oficiálně obžalován z velezrady. Odejel do USA, usadil se ve státě Vermont v domě, obklopeném padesátihektarovým pozemkem. Čas od času byl ukazován veřejnosti uprostřed své bukolické samoty, zabezpečen četnými honoráři jak přemítá ve společnosti vzácných ikon. Pravda je však jiná. Uprostřed krásné přírody vybudoval skutečnou továrnu na literaturu. Podle amerického časopisu Time mu jeho rozsáhlá budova slouží jako pracovna, knihovna, korektorna, tiskárna, kde žije s manželkou a se svými čtyřmi syny. Jakmile to bylo možné, vrátil se do Ruska, kde jak zjistil, musí být stále jakýmsi disidentem. Současný stav v Rusku popisuje ve své poslední knize "Rusko v troskách". Jeho názory a komentáře silně připomínají Analýzu 17. listopadu od M. Dolejšiho a v podstatě hlásá to samé, co Republikáni a zejména dr. Sládek již od roku 1990. Solženicyn vydal své poznatky v roce 1999.

Dokončení na straně 2

Ty, já i on, není nás už milion?

(čistě filozofická úvaha)

Demokratické režimy se rády chlubí svou demokratičností. Ohromují veřejnost svou mohutností. Kdo by jim také chtěl nebo mohl dokázat opak, když k tomu nikoho nepustí. Vítězně triumfují, že získaly většinu, byť by to byl rozdíl jednoho jediného hlasu. Typickým příkladem toho je náš parlament, kde většinu prezentuje 101 hlas. Ještě půvabnější jsou volby prezidenta. Aby se získal konečně jeden jediný rozhodující hlas, musel být odstraněn největší rebel. Kam? No přece do vězení! Že měl platný mandát, který ani ztráta imunity nemůže zrušit? Nevadí. Jsou tu předpisy a směrnice pro naše milé vězňe, kteří mohou volit jak chtějí, ale nesmí být poslancem. Proti vězeňskému řádu nezmůže nic ani Ústava. Pokud ředitel věznice rozhodne, že poslance nepustí k volbám, i kdyby to byl samotný kandidát, pak jsou na něj všichni krátcí, Ústava i Ústavní soud.

Poslední volby byly přece jen trochu důstojnější. Převaha tří hlasů v devátém kole už něco znamená. Škoda, že si tento požitek, volit hlavu státu nemožno dopřát i občané. Amerika, Rusko, Francie a dal-

ší toto potěšení občanům dopřávají, ale jsou to ner- vy! Vždyť by se na Hrad mohl dostat například ten extrémista Sládek! Pak by asi Německo zaplavila další vlna nevinných emigrantů.

S číslicemi se dají dělat kouzla. Kdo se jen trochu vyzná v technice počítačů a elektronice, ví o čem pí- šu. Jakmile se tyto vynálezy dostaly do služeb statis- tiky, ději se kouzla, o nic menší než při volbách. Jed- nou je těch miliónů málo, pak zase přebývají, lidé nad výsledky ekonomiky zuří, pak zase jásají, ale důvěru nemají ani v jednom případě.

Nelogické výsledky se prostě nezdůvodňují, nebo se prostě potvrdí. Jako při jedné volbě do parla- mentu, když Republikáni a duchodci dostali ve třech okresech na chlup stejný počet hlasů. Kdo by se tím zabýval. Hlavně, že se do parlamentu nedo- stali.

Přes veškeré úsilí zlikvidovat definitivně Republi- kány M. Sládku, při totálním bojkotu všech klad- ných informací o nich, při záměrném blokování všech financí, které jim dle zákona náležely, stále se nedaří vyřadit je ze hry. I za tak poměrně krátkou do-

bu jejich existence zapustili hluboké kořeny. Doká- zali získat i přes osm procent hlasů. Volilo je 350 ti- síc občanů. Další jejich příznivci se dali počítat na desetitisíce. Mnozí odpadli, ale i noví přibýli. Při- znané počty voličů v posledních volbách skončily na 35 tisících hlasech, ale byl to zřejmě spíš úspěch počítačové techniky než neúspěch Republikánů. Mimo to se uvádělo, že bylo vyraženo přes 100 tisíc neplatných hlasů. Není to na slabou účast voličstva trochu moc? A kdo zaručí, že většina z nich nebyla právě pro Republikány a pro nějakou "prkotinu" se hlas zahodil? Přece nelze připustit, aby získali ales- poň to 1,5% a brali by zase miliony!

Pokud se výsledky voleb staví na účasti, pak nutně dochází k oprávněným polemikám. Také poslední volby ukázaly, že vládnoucí, vítězné strany získaly pouze 42% ze všech oprávněných voličů. Při volbě do Senátu to bylo ještě trapnější. A to máme v úvodu Ústavy, že většina vládní menšiny. Nikde jsem ne- četl, že demokracie je vláda lidu, ale jen těch, kteří se zúčastní voleb. Vždy se myslí celá společnost a ne jen nějaký její přívaček. Že režim nedokáže pře-

svědčit občany, aby k volbám přišli, není ostuda ob- čanů, kteří nemají komu dát důvěru, ale právě poli- tických stran, které jim vládnou.

Není to tak dávno, co veřejný průzkum přiznal, že vládu podporuje jen asi 30% lidí, 70% občanů s po- litikou vlády nesouhlasí. Stejně jako při referendu o EU. Po dvakrát se v televizi ukázalo, že z 10 tisíc di- váků je přes 65% zásadně proti. Přesto výsledek vy- zněl zcela opačně. Inu kdo umí, umí. Statistika po- dala perfektní výkon. Na těch několik podvodů s po- čítáním hlasů, na které se přesto přišlo se mávalo ru- kou. Nebyly rozhodující!

Různé odhady a komentáře v televizi nebo tisku se značně rozcházejí. Jedna stanice uvede 40 tisíc, druhá 55 tisíc a ta třetí už 70 tisíc účastníků demonstrací, takže si můžeme demokraticky vybrat. Podobně je tomu s počty příznivců Republikánů. Za pravdu jim dává opravdu mnoho, ale mnoho lidí. Odsuzují boj- kot i perzekuce. Zatím jim nebylo dokázáno vůbec nic. Veřejnost se ale nesmí dozvědět, že jejich sym- patie rostou a není daleko doba, kdy nás už bude opravdu milion!

P.P.

Odporná tvář bolševismu

V současné době již není pochyb o tom, že USA pře- jaly do značné míry roli bývalého SSSR a to jak v zahraničí, tak i ve vnitřní politice. Potvrzují mi to i rozhovory se dvěma známými, kteří se před nedá- vnem vrátili z několikaletého pobytu v této zemi.

Avšak málokdo z nás, kteří jsme v dobách reálného socialismu věřili, že USA jsou faktickou morální protiváhou polocivilizovaných východních hord, znal některé skutečnosti, do- kazující dlouhodobé směro- vání americké politiky k tota- litarismu, diktatuře a vojens- kopolicejnímu státu.

Ukazuje se např., že život člověka, přes všechny vzos- ně proklamace, měl v USA podobně nízkou cenu jako v bývalém Sovětském svazu. Je všeobecně známo, že ar- máda Spojených států začala uskutečňovat v roce 1951 v Nevadě sérii pozemních nu-

kleárních testů, které pokračovaly až do roku 1958. Během této doby bylo odpáleno 119 jaderných nálo- ží. Po tříleté přestávce se v roce 1961 ve zkouškách pokračovalo, a to až do roku 1963, kdy se začaly od- palovat pouze podzemní atomové náložky.

V bezprostředním sousedství testovacího území, které během let vzniklo, žilo civilní obyvatelstvo, jako např. rodina Sheahanů, která vlastnila už od 80. let 19. století tzv. Groomův důl. Namísto vystěho- vání, náhrad a vykoupení pozemku poskytl v době jaderných testů Úřad pro atomovou energii Sheaha- novým jen "několik dobrých rad" a Geigrův počítač k měření úrovně radiace.

Bob Sheahan i jeho žena později zemřeli na rako- vinu. Byli jedněmi z mnoha dalších obyvatel okolí atomových základen, které si armáda zvolila za po- kusné králíky. Lze s určitostí říci, že nechtěně?

24. března 1953 explodovala v rámci projektu Up- shot Knothole americká nálož Nancy o síle asi dvojnásobku hirošimské bomby. Bratři Kern a Mac Bu- llochovi se tehdy nacházeli poblíž údolí Tikaboo v pohorí Nellis, tudíž nedaleko testovacího území, se

svým stádem ovcí. Účinky výbuchu se projevilý zá- hy.

Nesčetná jehňata, která se zmíněným ovcím naro- dila, nedokázala přežít příliš dlouho. Některá byly beznohá, jiná měla nafouklá břicha a nebo jim bylo vidět tlukoucí srdce pod téměř průhlednou kůží a masem. Ovce, které se napily z tamního jezera, za- hynuly na nemoc z ozáření. Kůže dalších zvířat pak byla pokryta záhadnými bílými skvrnami.

Zastírací manévry vlády nastoupily okamžitě. Zvě- rolékařské nálezy byly před veřejností utajeny a Bu- llochovým bylo sděleno, že příčinou smrti ovcí je jejich nesprávná výživa! O zdravotním stavu lidí se už zprávy nezmiňují. Tyto případy jsou samozřejmě jen vrcholkem ledovce jiných a ještě hrůznějších skutečností.

Ve stejné době v sovětských laboratořích na Urale pracovali lidé, zabývající se separací plutonia z vy- hořelých uranových článků. Radioaktivní odpady tohoto plutoniového kombinátu se vypouštěly do říčky Těča. Došlo tedy k silnému zamoření vody de- sítky kilometrů po proudu a k velkému množství

výskytu radiačních onemocnění mezi místním oby- vatelstvem.

Bolševickým stalinistům nikdy na nějakých lid- ských obětech nezáleželo. Razili heslo svého vůdce v tom smyslu, že zemřel jeden člověk, je to tragé- die, ale v případě většího počtu se jedná o pouhou statistiku.

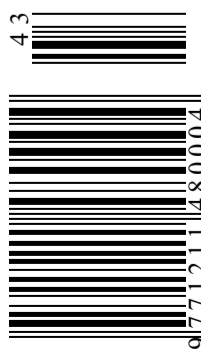
Máme-li však odvahu pohlédnout do očí i skuteč- nosti na druhé straně tehdejší železné opony, vidíme v chování mocných až se to zdá neuvěřitelné tutéž starou, známou a neskutečně odpornou tvář bolše- vismu snad jen nepochled trochu úhledněji orámo- vanou.

Mgr. Karel Mašík

Faktografické údaje k tomuto článku jsem čerpal z knih:

Andreas von Rétyi Tajné území 51/S4 (česky Dialog, Liberec 2003)

Zores a Roj Medveděvovi Neznámý Stalin (česky Academia, Praha 2003)

Stěhování národů na sever

Realitní kanceláře objevily v poslední době neuvěřitelný zdroj pohádkových příjmů v severních Čechách, a to především na Chomutovsku, kde kupují v dražbách téměř tři čtvrtiny bytů. Odpověď na to, proč tak činí, je velmi jednoduchá. Majitelé lukrativních nemovitostí v metropolích (viz. Plzeň, Praha) se potřebují zbavit problémových nájemníků, většinou tzv. asociálů, či neplatících.

Realitní kancelář koupí za pár šupů byt pro ušmudlaného minoritu štítícího se práce a jeho početnou rodinu devastující luxusní dům v centru určitého velkoměsta. Nový byt pro tyto výtečníky se pocho-

pitelně nachází v nejlevnějších katastrech severních Čech. Asociální živel je spokojený, jelikož se dokáže přizpůsobit okolnímu prostředí snad i v samotném peklu. Pobírá finanční milodary od státu naprosto stejně, jako když bydlel ve zdevastované luxusní domě.

A co víc! Žije v novém, který může za několik měsíců beztržně změnit na podobnou ratejnu, z které byl zcela zdarma odstěhován nějakými pány v kra-
vatách.

Nevěřím, že se budu mýlit uváží-li, že na cestu do nového domova dostane každý takový nevyhovující

obyvatel lukrativního domu nějaký ten "talíř na přilepšenou".

Konec této strašidelné a bohužel pravdivé pohádky je celkem jednoduchý. Nový majitel vydražené budovy se za pár stovek tisícikorun zbaví nepohodlných nájemníků a realitka tento trn zabodne do paty městským a bytovým úřadům nepříliš lákavých severních Čech. Z čehož jim také nateče nemalá suma do bezedné kapsy. Takže suma sumárum, vlci se nazerou a koza zůstane celá.

Že se tímto nechutným handlem s problematickým obyvatelstvem zhorší životní podmínky

severočeských starousedlíků a v neposlední řadě se zvedne i tamní kriminalita, to si uvědomí pouze bezbranné městské a sociální úřady.

Kdejaký úředník, kterého se na toto ožehavé téma zeptáte, většinou pokrčí rameny a pokusí se vás uchlácholit argumenty typu: "...Budeme o tom diskutovat a snad najdeme řešení, jak nastalou situaci změnit."

Bylo by proto zapotřebí, dříve než bude pozdě, se nad tímto ožehavým problémem velmi vážně zamyslet a pokud možno ho co nejrychleji řešit.

Vladimír Cekota

Je diskuse v demokracii nutná?

Jsou to právě sdělovací prostředky, které zcela nepokrytě otevřeně propagují hnutí a názory směřující k potlačení práv a svobod občanů

Necháme-li se poučit jaký význam tato slova mají, zjistíme, že nutná není. Co je to diskuse? Dle slovníku cizích slov je to výměna názorů mající vstět k vyjasnění nebo možná vyřešení nějaké otázky, veřejná rozprava sledující rozvinutí iniciativy veřejnosti, hromadné objasňování problémů širokého významu.

Diskuse je možná pouze za předpokladu svobody slova a projevu, což je obsaženo v listině Lidských práv a svobod.

Demokracie je všeobecně uznávaná za vládu lidu, kdy většina vládne menšině. Buržoazní demokracie je státní forma vlády, prováděná zvolenými zastupitelskými orgány poskytující v omezené formě určitá politická práva i ostatním třídám a složkám společnosti.

Pak je tu ještě lidová demokracie rovněž státní forma vlády lidové menšiny na základě socialistických výrobních vztahů usilující o co největší účast občanů na řízení celé společnosti.

Přestože se diskuse v popisu významu slova demo-

kracie nevyskytuje, všichni asi chápeme, že bez diskuse, výměny názorů demokracie možná není! Češi diskutují rádi, často a hodně. Pokud ovšem mají pro demokracii a svobodu slova něco udělat, přijmout funkci, odpovědnost, pak je to horší. Ti slušní a poctiví si netroufají a uvolňují tak místo kariéristům a mafiánům, kteří jsou naopak schopni všeho. Nikoliv pro společnost, ale pro sebe.

Lidé však nejsou úplně bezmocní. Jak vzdorovat dezinformacím, lžím a pomluvám nám radí vedení Republikánů v týdeníku Republika č. 1 z roku 2002: Zaznamenávat jakákoli sdělení, pomlouvání, špičnění nebo lhaní, které neodpovídá skutečnosti, zejména relace, redaktory, den a hodinu vysílání, články z novin si vystříhnete, poznačte název novin a datum. Je nutné dát najevo svou nespokojenost všem médiím, napište jim a požadujte opravu. Obraťte se i na Radu pro rozhlas a televizi. V případě, že se jedná o hrubé napadení Republikánů, oznamte to okamžitě některému sekretariátu strany nebo redakci Republiky. Právníci již posoudí, zda podat ža-

lobu nebo trestní oznámení.

Doporučuje se také využívat dopisy čtenářů, názory posluchačů, telefonáty do studií diskusních pořadů. Je třeba to zkusit znovu a znovu. Každý vstup je velmi cenný.

Nebát se komunikovat. Jsou to právě sdělovací prostředky, které zcela nepokrytě otevřeně propagují hnutí a názory směřující k potlačení práv a svobod občanů. Hovořte s lidmi kolem vás, mezi přáteli, se sousedy, se spolupracovníky. Staňte se zdrojem pravdy! Pokud si nejste jisti, obraťte se na republikánské funkcionáře, argumentů je mnoho.

Rozšiřujte a propagujte náš tisk Republiku. Neváhejte vytvořit montáž lži a pravdy. Srovnávejte informace v Republice s informacemi nepřátelského tisku. Ziskávejte nové čtenáře. Požadujte naše noviny v prodejnách tisku. Existuje 40 tisíc prodejních míst.

Těch možností je daleko víc. Záleží na místních podmínkách. Máme však v Listině lidských práv a svobod článek č. 18 pojednávající o právu petičním.

Petiční právo je zaručeno!

Ve věcech veřejného nebo jiného společenského zájmu má každý občan právo sám nebo s jinými občany obracet se na státní orgány nebo úřady zemské samosprávy s žádostmi, návrhy a stížnostmi. Petice nesmí zasahovat do pravomocí soudů. Rovněž nesmí vyzývat k porušování lidských práv a svobod. Chybí ovšem to nejdůležitější. Jakou povinnost mají úřady a vláda reagovat, projednávat a odpovídat na podané petice. V tomto případě nemají lidé potřebné informace, ani jak má správná petice vypadat.

Jinou formou protestu a odporu jsou demonstrace a manifestace. Článek č. 19 sice zaručuje právo pokojně se shromažďovat, bez povolení úřadů, ale může být omezeno jiným zákonem na ochranu veřejného pořádku, což není problém zneužít. Povinnost shromáždění ohlásit Listina neuvádí. J.P.

Jak to vidí Solženicyn

Dokončení ze strany 1

Analýza současného stavu Ruska.

Celý svět se nám dívá, jak mohla taková ohromná síla, jakou představoval SSSR tak rychle a naráz upadnout na duchu i na těle a zahájit bleskové sebezničení, když nenarazila na žádnou přírodní katastrofu, nebyla vojensky poražena, nepropukla žádná občanská válka ani epidemie. Ohromuje rychlost pádu i skutečnost, že se mu nijak nevzpíráme ani po ztrátě samotné státní existence. Rozkol Sovětského svazu byl proveden tím nejhorším způsobem.

Lidé po celém Rusku se ptají: "Jak máme teď žít? Jak zachránit Rusko? Jak naučit mládež, budoucnost národa, hodnotám dobra, vážiti si svobody, lásky a poctivosti, když televize a všechny ostatní sdělovací prostředky, mající vliv na společnost, a s nimi všichni kolem mluví proti tomu.

Kdo pracuje poctivě nedokáže se uživit. Lépe si žije ten, kdo nepracuje a podvádí, krađe. Děti ve školách omdlévají hladem, mladá generace doslova hyne, dívky začínají s láskou už ve dvanácti. Panuje ideologie dravosti a závisti. Z demokratů se vyklubali nejhorší úplatkáři a podvodníci. Jak se z nich stali nejednodušší milionáři. Kde vzali tak rychle takové bohatství? Kde vzali nedávný soudruzi miliardy rublů i dolarů na privatizace? Za úplatky a ze známosti vyváželi celé vlaky ruského majetku za hranice a tam to bez překážek prodávali a shrabovali obrovské zisky. Drancování národního bohatství za pomoci zahraničních poradců dosáhlo nesmírného rozsahu, miliardy dolarů unikly a stále unikají za hranice. Lid neviděl a nemohl vědět a znát pravé důvody, proč národní produkce poklesla nejednou o polovinu, když i za války s Německem, činil pokles jen jednu čtvrtinu.

Tržní reforma nebyla jen nějaká neuvážená akce, ale velmi promyšlený systém obohacení prominentních jedinců. Oloupení lidu proběhlo hladce, bez

problémů. Lidé se bojí. Aparát státní moci se od dob komunismu několikrát zvětšil. Kriminalita zaplavila všechny úrovně státní moci, až po ty nejvyšší. Co se dostane do tisku, to vláda popře a ignoruje. Krásné řeči o zásadách demokracie jsou jen pláštěm ke klamání domácí i světové veřejnosti.

Kupónová privatizace. Lid byl podveden. Vláda vyhlásila rozdělení národního majetku. Každý zájemce dostane obligaci s názvem "kupón". Za tento papírek prý bude možné si pořídit dvě auta, nebo si zajistit trvalý spolehlivý příjem. Mnoho lidí uvěřilo. Přirozeně. Pak si ale lámalo hlavu, jak kupóny uplatnit. Kupóny vložili do fondů nebo podniků, které nedávaly zisk, a které jejich skuteční majitelé ještě víc vysávali a ruinovali, až je zcela zlikvidovali. Kupóny skupovali od nechápavých lidí, pod cenou, za babku, tím získávali velké balíky akcií a mohli vykupovat vyhlédnuté a lukrativní objekty od státu. Celková suma kupónů tvořila stejně jen 1% celonárodního majetku. Vícepremiér Čubajsov vyhlásil druhou etapu privatizace. Prohlašoval, že jakmile přejde majetek do soukromých rukou, v tu ránu začne konkurence a výroba bude efektivní. Při tom od roku 1990 nebyl v Rusku vybudován ani jeden velký průmyslový podnik. Prodávalo se všechno co šlo. Většinou hluboko pod skutečnou cenou. Stát ale nedostal nic! Nebyl podniknut žádný pokus o kontrolu nebo revizi loupeživé privatizace. Kdo se odvážil oponovat, byl umlčen nebo propuštěn jako nepřítel Čubajsovy reformy. Dnes je téměř 50% neli víc, odhad je až 70% Ruska v rukou jiných majitelů, převážně zahraničních investorů. Ti zcela jednoznačně prohlašují: "Co jsme si rozebrali, to nevrátíme". Stále je ale pronásleduje strach z komunistů. Dle informací Financí Times je naše země pod kontrolou čtrnácti největších bankéřů s rozhodujícím vlivem na nejvyšší místa ve vládě a dokázali dokonce prosadit i svého kandidáta na prezidenta.

Ztratilo se půl miliardy dolarů v hotovosti, na které se přitom přišlo, nepovažovala ani státní prokuratura za sebemenší přestupek. Kolik dalších nebylo vůbec zveřejněno.

Prezident Jelcin: "Nadchází doba kdy hlavním úkolem státu se stává každodenní život občanů..." Realita: nadchází, nadchází, ale pořád ne a ne přijít. Po všech těch létech přestavby a reformy, převrtávání všeho a všude, lidé cítí pravý opak. Lhostejnost a nezáměr vlády. Poctivá práce je hodna opovržení, protože neuznává. Čestné slovo nemá žádnou cenu, proto se nedodrží. Poctivě se uživit nedá. KRA-DOU VŠICHNI od členů vlády až po místra v továrně. Kradou drze, nestyděte, ničeho se nebojí. Nepřipomíná Vám to slova dr. Sládka? Ten to věděl už před 12 lety. Solženicyn k tomu došel až nyní.

Vliv zahraniční politiky.

Celkový efekt globalizace světového hospodářství je takový, že zaostávající země jsou odsouzeny k dalšímu zaostávání a postaví se na vlastní nohy už nikdy nedokážou. Rusko za několik let klesne na úroveň afrických zemí, už dnes se s námi tak jedná. Přitom je stále ještě Rusko celkem soběstačné, hospodářsky vyhovující. Zoufalé shánění zahraničních investic a půjček vyplývá z našeho bezbřehého duševního úpadku a zoufalství.

Je stále jasnější, že Západ, především Spojené státy potřebují Rusko rozdělené, oslabené, technologicky zaostalé, neschopné se vojensky bránit. USA se po celé desítky let snažily Sovětský svaz zlikvidovat, porazit a ovládnout ho politicky a ekonomicky. I po rozpadu Sovětského svazu zasahovaly do našich vnitřních věcí a neomalenež vyzývaly k odporu proti naší politice. Prezident Bush veřejně nabádal Ukrajinu k odtržení od Moskvy, ještě ve větším měřítku provokovaly asijské státy k neposlušnosti a k vzájemné nedůvěře. Politiku USA vůči Rusku lze vyjádřit dle našeho starého přísloví: "Nejdřív povo-

zíš ty mně a pak se povozím já na tobě."

Cesta k nápravě?

"Zkaženému jídlu sebelepší koření nepomůže, jíst se stejně nedá," praví jiné osvědčené přísloví. Náš lid je jako tráva ve větru. Ohne se a znovu napřímí, aniž by utrpěl nějakou škodu. Jsme národ, který potřebuje vůdce. Pak dokážou být Rusové velmi silní. Dokázali porazit Hitlerovské Německo. Kde ale vzít schopné lidi? Daně platíme, ale nic z nich nemáme. Kdybychom byli schopni skutečně opravdového všesjednocení mírovými prostředky, v žádném případě násilím, kdybychom dokázali vyjádřit náš hněv, aby se ti vládcové u svých koryt zachvěli a probrali, zachránili bychom duši lidu, možná všechno. Musíme vlastními silami pozvednout upadající morálku, nynější zhoubné chřadnutí, změnit své chování, svou znavenou lhostejnost k vlastnímu osudu. Bez práce se nic samo nevytvoří. Sloužit ne nynějšímu státu, ale naší vlasti!

Náš život nezáleží na událostech státních (!?) ale na místních, které regulují náš život. V místních samosprávě má možnost každý uplatnit své schopnosti, podílet se na rozhodování o věcech, které ovlivňují jeho existenci. Jedině takový řád je správná demokracie. Bez duchovního zpevnění se na nohy nepostavíme.

My všichni jsme Rusko. My jsme z něj udělali to, čím dnes je. Jenom my ho z toho musíme dostat! Čím usilovněji někdo náš život ničí a boří, tím usilovněji se musíme proti tomu protivit!

Jednou možností je vytvoření demokracie zdola. Vyhrát musí u lidí ten nejlepší návrh, program obnovy společnosti. Pokud budou lidé hodní, rozumní, vzdělaní, ohleduplní a nezištní, pak to přece musí fungovat!

Z různých materiálů sestavil J. Peška, Brno

Degenerovaný senát Evropská unie

Je česká politika jen showbiznysem, anebo už opravdovým kšeftem?

Je česká politika dosud jen showbiznysem, anebo už opravdovým kšeftem?

V tisku probíhají zajímavé rozhovory i úvahy na toto téma. Např. rozhovor A. Mitrofanova s M. Šloufem a Michalem Krausem v Právu nebo kritické zamýšlení o zásluhách pana Šloufa o Chrudimsko v MfDnes.

I když rovněž patřím mezi členy ČSSD, nemyslím, že by z toho vyplýval závazek souhlasit se všemi myšlenkami a praxí svých kolegů. Když se dosud psalo, jak M. Šlouf získává investice a pracovní místa pro Chrudimsko, nebyl jsem nijak nadšen.

Co na to mají říkat v místech jako je Ostravsko, severočeský region a další s patnácti procenty nezaměstnaných, na jejichž úkor se to děje. Případá mi to, jako když kdysi předseda ONV v Hodoníně vida, že členové bytové komise si vždy byty pro sebe najdou, navrhl, ať se tam vystřídají všichni občané a bytový problém bude vyřešen. Lapidárně vyjádřeno, ve Švejkovi, jde o přesvědčení, že uvnitř zeměkoule je ještě jedna věc.

M. Šlouf otevřeně prohlašuje, že senátní volby jsou nesený problematikou komunální a Senát na prvním místě se má starat o komunální potřeby. Považuji za nutné polemizovat a zdůraznit, že Senát a celý parlament je vrcholný politický zákonodárný orgán s nedílnou celostátní působností.

Praxe politického byznysu se však u nás rozrůstá jako rakovina. Nejenže na zasedáních různých stranických orgánů si stále častěji připadáte jako v živnostenské komoře, nejenže lukrativní hospodářské funkce se stále více obsazují podle partajní příslušnosti, ale dokonce v parlamentních lavicích teď zasedají členové správních a dozorčích rad.

Takže o čem vlastně je česká politika? O byznysu, případně showbiznysem, anebo o službě lidem, spoluobčanům, voličům, národu?

I mnozí publicisté se bezděky přibližují Rozsakovu přirovnání činnosti politických stran k fotbalu profesionálních jedenáctek, kde publikum jen sportov-

ně řve a mává prapory na tribunách a média tu parádní show troubí do světa, přičemž zasněžení sportovní odborníci a la politologové vynášejí taje z klubového zákulisí. Fotbaloví gladiátoři se perou o míč. Političtí o křesla. Jeden rozdíl tu však je: boj o míč zvedá lidi z tribun, boj o křesla vám zvedne žaludek. Politická profesionalita podle mého názoru spočívá v umění pochopit aktuální potřeby občanů, pojmenovat možnosti k jejich naplnění. Tedy nejen se pohybovat mezi lidmi, ale umět jim naslouchat a rozumět.

K tomu jsou potřebné zkušenosti a intuice, ale též inteligence a analytické schopnosti. Ano, k politice je třeba mít talent, ovšem nejde o schopnost mluky a amatérského herce. Je třeba nejen jasně říct, že politika není byznys, ale že jím ani být nesmí. Že je službou. Proto činnost parlamentu nelze zaměřovat s manufakturami na fabrikaci stále nových zákonů. Zajistě, v prvním polistopadovém období parlament musel schválit celý "balík" zákonů. Ale i poté schvaluje veletucty nových zákonů za rok. A teď se zase mnozí holedbají, že mají další novou legislativní smršť.

V zásadě je vše přejímáno ze západoevropského práva a šlo by to jistě dělat bez takového halasu a křiku. Přitom už nezbývá čas na jiné, řekl bych důležitější otázky: Jak vlastně lidé v naší zemi skutečně žijí, jaký je reálný stav naší společnosti a co by především vláda a úřady měly dělat. Do politiky se musí vrátit slušnost.

To neznamená jen škrtnout hrubá slova, invectivy, pomluky. To znamená zřít se politbyznysu i politshowbiznysem, pochopit politiku jako službu. Znepříjemní to život vládám i předsednickým lóžím stran, ale tím lépe pro demokracii. Ta se, chudák, často tísni před branami vznešených parlamentních síní, jakoby podle dojemného povzdechu prokleté básničky D. Valmorové: Kam dojdu, Bože, když jsem bez nohou? Bez klíče, a kdože, vpustí nebohou?

Jana Veselá

Internet do škol a peníze do kapes podvodníků a úředníků

Pan bývalý ministr hovoří do médií vskutku mistrně

Dle čerstvých zpráv kauza internetu do škol včetně předražování pomalu mizí v nedohlednu. Pan bývalý ministr hovoří do médií vskutku mistrně, co vše dobrého za téměř miliardu korun vybudoval. Inu, dobré zboží se chváří samo. Přesto, že zmizelo té-

měř 1,5 miliardy Kč, ani nová ministryně s tím nechce nic dělat. Proč také, když je v celé kauze namočena především její postkomunistická ČSSD.

Bývalý volič ČSSD z Prahy

Zákony lze dodržovat jen tam, kde jsou jednoznačné a srozumitelné

Pojem právních principů je znám od pradávna, ale teprve v 70. letech byl jasněji definován

Naši členové a stoupenci se neustále potýkají s otázkou nevěřících Tomášů. No a co byste s touto situací dělali vy? Stejně byste nic nesvedli. To je samozřejmě argument, který nelze vyvrátit. Nikdo z nás sice neví přesně co bude zítra, ale máme kolem sebe většinu spoluobčanů, kteří to sice nevědí také, zato jsou ale prognostickými odborníky na chování Republikánské strany. Současná situace je nevyhovující a pro mnoho lidí dokonce katastrofální. Nejhorší však je pasivita, se kterou tito lidé odmítají cokoliv pro sebe, svou budoucnost a pro další generace udělat. Pasivita, se kterou se stále více propadají do bahna všednosti a bíd. Naším posláním však je burcovat a nedat jim pokoje do této doby než procitnou.

Co je to "dodržovat zákon"? V souvislosti s konfliktem kolem České televize se na stránkách rádoby českých novin objevovala v zásadě dvě prastará protichůdná hesla: "Nepovedený zákon zůstává zákonem Lex dura sed lex" a zároveň "Nespravedlivý zákon není zákonem Lex injusta non est lex". Zastánci těchto hesel pravděpodobně vůbec nežili v reálném světě. Jak by třeba s druhou zásadou uspěli u pracovníků finančních úřadů. Hodně se hovořilo o tom, že občané zneužívají mezer v zákonech k daňovým únikům. Většina lidí má však naprosto opačné zkušenosti. Veškeré složitosti, nejednoznačnosti a nejasnosti zákona zneužívá státní úřad, v tomto případě finanční, aby si z těchto poslanců schválených nedostatků udělal kladivo na obyčejné občany. Pracovníci finančních úřadů se doslova vyžívají v tom,

aby u poctivých plátců daní vymysleli nejneuvěřitelnější konstrukce, které by jim umožnily neuznat různé položky do nákladů a nacytat poplatníka na údajném porušení zákona. Stejně tak postupoval finanční úřad proti naší straně. Tehdy také vymyšleni zaměstnanci úřadu ty nejokurnější interní výklady pod záminkou hledání daňové spravedlnosti, ve skutečnosti jen proto, aby nám mohli zabavit všechny peníze na naši činnost. Když jsme tehdy hlasitě protestovali, většina lidí se usklíbala a dokonce nám to ještě přála. Když však stejnému chování finančního úřadu je vystaven někdo jiný, najednou pláče. Pláče však na nesprávném hrobě.

Krizi však nutno řešit, televize musí vyslat, cenzura musí skončit. Klíč není v otázce "porušil jsi zákon, nebo ne?", ale v rozdílu mezi ústavností a zákonností. Pro toto rozlišování naše veřejná debata nemá dostatek nástrojů, a tak nedokáže rozlousknout současný rozpor.

Právníci a veřejnost se v rovině zákonitosti převážně omezují na zkoumání souladu či nesouladu lidského chování s běžnými zákony v dané oblasti. Taková formalistická víra v překonání všech problémů úzkostlivým dodržováním legislativy je naivní. Zatím k nám nepronikla tzv. skepse o pravidlech, poznání, že pravidla lidského chování nelze jednoznačně vyjádřit v psaném textu (nelze předem předvídat všechny situace, běžný právní jazyk je nejednoznačný atd.)

Dokončení na straně 4

Oproti logice tržní ekonomiky se však uvádí, že letošní výkupní ceny obilí pro potravinářské účely jsou na nízké úrovni

Před referendem o chuti vstoupit do EU bylo národu tvrzeno, že se nemusí bát, protože budeme mít lepší život než máme dosud. Ještě nedávno se též tvrdilo, že i při letošní neúrodě nebudou potraviny zdražené, poněvadž máme z minulých let plné sklady zásob obilí a propad výnosů se odhadoval o 1012% nižší. Současně se dozvídáme pravdu, že propad výnosů dosáhne čísla až 25% a že se buse muset zdražovat. Oproti logice tržní ekonomiky se však uvádí, že letošní výkupní ceny obilí pro potravinářské účely jsou na nízké úrovni, a že by měli mlynáři rychle nakupovat pšenici, než k nám bude dovážena z ciziny a ta bude dražší. A to i přes dotace, které tamní pěstitelé dostávají. Důležité je, že se

soucinná vláda s panem ministrem zemědělství chystá udělat radost zemědělcům ve výši více než jedné miliardy korun za odškodnění za minulý i tento rok.

Bude zajímavé sledovat, kdo toto odškodnění dostane a kdo bude z nějakých "zákonných" důvodů vyhozen z kola ven. Zemědělci opovrhli před volbami republikánským programem, který trval na jistotě pevně stanovených výkupních cen, alespoň na nejméně dva roky dopředu. Z vlastních zkušeností vím, jak mnozí občané zemědělskou práci opovrhují a pokládají ji za špinavou a méněcennou.

JoKo

Hoj, to je nám ale dar!

Hojdar se již nechal slyšet, že reforma v nynější podobě je pro něj nepřijatelná. Padne tedy vláda?

Ti důvtipnější už jistě z výše uvedeného názvu poznali, o koho se mi tentokrát jedná. Jde o novou mediální hvězdu, poslance za ČSSD Hojdaru. Tento "politik" (slušelo by se napsat vyděrač) se stal ze dne na den nejobetovanějším mužem Poslanecké sněmovny. Proč?

Jak všichni vědí, naše stojedničková vládní koalice je chatrná a při prosazování důležitých zákonů stojí na (ne)hlasu každého poslance. Nu, a tento Hojdar se rozhodl zviditelnit i za cenu zrady stranické poslušnosti. Začal novou reformu i celou stranu ČSSD kritizovat za to, že neplní předvolební sliby (a která parlamentní strana je plní?), že nová reforma je příliš pravicová, nespravedlivá ... a vystoupil z posla-

neckého klubu ČSSD.

A problém byl na světě. Bude tento Hojdar hlasovat pro nebo proti reformě? Již se nechal slyšet, že reforma v nynější podobě je pro něj nepřijatelná. Padne tedy vláda?

Hojdar začal vyjednávat. Tvrdí, že jeho požadavky jsou stejné jako požadavky odborářů. Ministr financí Sobotka se jej pokusil vyslechnout, po schůzce však prohlásil, že Hojdarovo jednání bylo hulvátské, jeho návrhy neurčitě.

Je tedy na místě se ptát, jakou důvěru může mít vláda, když ji může vydírat kterýkoliv ze spolustranických poslanců?

Martin Mynařík

... a tak to vidím já

Obraz sedmý

Padesátá léta, nedlouho po válce, nebyla příliš snadná. K hospodářským problémům se přidal i politický útlak. To říkám jako dospělý člověk. Nebyl bych však upřímný, kdybych tvrdil, že si po roce 1950, kdy jsem se narodil, pamatuji na něco špatného nebo tragického. Žil jsem ve světě hezkém, obklopen láskou, pod starostlivou péčí maminky. K dispozici jsme měli jak zahrada, tak dvůr. A obrovský zdroj tajemství a dobrodružství navíc. Bydleli jsme v kině. Stará několikrát přestavovaná budova měla tolik místností, chodeb a zákoutí, že bych nejraději ještě dnes přisahal, že tam někde musí určitě být tajná místnost, nejlépe s pokladem. Neméně zajímavé byly i půdní prostory. Prostě neomezený ráj pro dobrodružné výpravy i nevyčerpatelný zdroj podnětů pro dětskou fantazii.

Už slyším posměváčky, že jsem jistě jako brouk Pytlík, ten se také narodil v kině ve škvíře mezi trámy. To je ale doufám také jediná podobnost. Za budovou kina byla skupina rozložitých kaštanů a lip. Ulice před domem je vroubena dodnes javory. Jednou za čtyři roky skýtal tyto stromy výjimečný zdroj zábavy. Vyříhli se totiž chrousti. Bzokotu jejich křídla byl vždy plný večer a stali se terčem i trochu sadistických hrátek. Kupodivu měli tolik času, že dokázali vzletnout do koruny lípy s mnoha metry nitě uvázané za nohu a táhnout zápah z krabičky od sirek.

Bylo asi výhodou, že maminka mohla pracovat doma a odcházela vždy až večer, když nás uložila. Vždy měla až neuvěřitelné pochopení pro moje činy a především mi vždycky odpustila. I když jsem jednou utekl z domova. V pátek večer. A v neděli jsem byl už zpátky. Dnes by si v mnohých rodinách něčeho podobného ani možná nevšimli, ale tehdy to byla událost roku. Vrátil jsem se a nikdo mi nic nevyčítal, jako by se nic nestalo. V době kdy jsem chodil na gymnázium byla naše třída umístěna shodou okolností tak, že jsem viděl z jejího okna na okna našeho bytu. Když jsem čekal nějakou důležitou zprávu, domluvili jsme si signál a maminka dala do okna třeba plyšového medvěda když byla zpráva příznivá. Samozřejmě se jednalo o naprosto a životně důležité zprávy, alespoň pro mě v té době, jako byl dopis některé lásky a pod.

Pokaždé, když vidím plyšového medvěda, vzpomenu si na svůj zážitek s tímto druhem hračky. Jako malé děti jsme si často hráli na balkóně v kině. Z technických důvodů, vzhledem k nosnosti konstrukce, byl uzavřen kdysi dávný a poté zrušen. Avšak tehdy ještě byl prázdný a temný, plně k dispozici. Nad hlavami jsme měli jen proudy světla proměnlivé intenzity z promítací kabiny. Nemohli jsme nijak rušit, nikdy bychom do jejich výše nedosáhli. Na zábradlí jsme však posadili medvídky, aby se také podívali. Najednou se jeden z nich převrátil a spadl dolů na diváky, jedné paní přímo do klína. Šok to musel být hrozný, takové vytržení ze soustředění na film.

Medvídko nám vrátila a nepamatují se na to, že by se na nás někdo zlobil. Vždy to byla příhoda připomínaná s úsměvem.

Bohatí Rusové doma

V podvědomí průměrného Rusa jsou za největší zbohatlíky pokládáni ti, kdo se v průběhu privatizace dostali k majetku a stali se oligarchy

Po Rubljevsko-Uspenském silnici se denně více než stokilometrovou rychlostí řítí do své kremelské pracovny v doprovodu ochranky ruský prezident Vladimir Putin. Dvanáctiproudá magistrála mířící do centra Moskvy od západu je však označována za "cestu do Kremlu" i z jiného důvodu.

Na Rubljevce, blíže k okraji města a nyní již i za hranicemi velké okružní dálnice, donedávna pokládán za vnější hranice ruské metropole, totiž rychle rostou sídla moskevských boháčů. Rubljevce se proto nikoli náhodou říká "skanzen milionářů", napsal list Komsomolskaja pravda.

V podvědomí průměrného Rusa jsou za největší zbohatlíky pokládáni ti, kdo se v průběhu privatizace dostali k majetku a stali se oligarchy. Počet Rusů, především Moskvánů, jejichž roční příjmy přesahují jeden milion dolarů, v přepočtu tedy přes třicet milionů rublů i českých korun, přesto stále roste.

V posledních letech se za milionáře již mohou pokládat nejen ti, kdo majetky vlastní, ale i ti, kteří jsou pokládáni za špičkové profesionály a jsou ochotni svou pracovní sílu prodávat nejbohatším zaměstnavatelům.

Jde o dosud nepočtenou, leč pozvolna se rozrůstající vrstvu špičkových supermanažerů, kteří jsou připraveni převzít veškerou odpovědnost za chod firmy a přispět k její rychlé a pokud možno trvalé prosperitě.

"Jejich výběr je nesmírně náročný", tvrdí ředitel jedné z firem, které se zabývají vyhledáváním, testováním, a "uváděním na trh" těchto VIPmanažerů. "Podobných firem zaměřených na odchyt manažerů jsou v Rusku stovky, ty skutečně kvalitní však lze

spočítat na prstech jedné ruky," uvedl list Moskovskij komsomolec.

"Kvalitních nájemných supermanažerů je v Rusku dosud ještě málo nejvýše dvě stovky, z toho menší polovina v Moskvě. Při jejich výběru totiž firma nesmí selhat," tvrdí psycholog VIPfirmy, která takové manažery vyhledává.

"Za manažera, který přivede svěřený podnik k rozkvětu, dostává naše firma od zákazníka, zpravidla majitele, leckdy však i státu, částky, které jsou jen o málo nižší než roční příjmy našeho kandidáta. V případě selhání musíme najít nového ředitele, tentokrát již bez nároku na odměnu," říká psycholog.

Bohatí "námezdní" manažeri ovšem žijí podle jiných zákonů než běžní Rusové. K jejich "drobným" radostem patří kromě služebních limuzín a letadel i pravidelné návštěvy luxusních obchodů na Rubljevce. Jejich názvy hovoří samy za sebe "Sedmé nebe" či "Místo pod sluncem". Ceny jsou uváděny výhradně částkou s písmeny "u.j.", což cizince zprvu překvapuje. Rozluštění je prosté. Ruský zákon formálně umožňuje uvádět ceny jen v rublech. Na Rubljevce se však prodává jen za dolary a ty jsou označovány jako "uslovnyje jedinicy" (volně přeloženo "dohodnutá měna").

Zákazníci obchodů na Rubljevce nejsou jen manažeri. Byli tu viděni i exprezident Michail Gorbačov a Boris Jelcin, moskevský starosta Jurij Lužkov, filmový režisér Nikita Michalkov, slavná zpěvačka Alla Pugačovová a další celebrity.

*Pokračování příště
(Bohatí Rusové zaplavují svět)*

Zákony lze dodržovat jen tam, kde jsou jednoznačné a srozumitelné

Pojem právních principů je znám od pradávna, ale teprve v 70. letech byl jasněji definován

Dokončení ze strany 3

Dlouhé období izolace našeho právního myšlení nás připravilo o nový pojem západní teorie práva právní principy, které posilují interpretaci práva podle jeho smyslu a cílů. Jde o větší strukturalizaci pojmu právního řádu, který se v tomto pojetí nesestává pouze z právních norem, ale také z právních principů.

Pojem právních principů je znám od pradávna, ale teprve v 70. letech byl jasněji definován. Právní principy se liší od právních pravidel nejen tím, že jsou obecnější a abstraktnější, ale platí více či méně, mají rozměr váhy. Uvnitř daného právního řádu mohou vedle sebe existovat protichůdné právní principy a pak

je třeba vážit, který z nich je v dané situaci důležitější. Tento způsob uvažování je nemyšlitelný v dosavadním, u nás převládajícím chápání právního řádu jakožto soustavy právních pravidel, která musí být vnitřně souladná, ve které jednotlivá pravidla buď platí, nebo neplatí, takže rozporné normy musí být ze systému vyřazovány. Vícestupňové chápání právního řádu jako jednoty právních norem a právních principů napomáhá překonat problémy vznikající z nedokonalých zákonů.

Jinými slovy, ústavní právní principy musí prozrazovat celý právní řád a ústavnost má vždy přednost před zákonností. *A.V.*

HOROSKOP ve znamení ŠTÍRA, který vládne od 23. října do 21. listopadu

ŽIVEL: Voda
DYNAMIKA: Fixní
POLARITA: Negativní
VLÁDCE: Pluto
KLÍČOVÉ SLOVO: Toužím

Štír je nekomplikovanějším znamením zvířetníku. Je nejméně srozumitelný, nejméně chápavý a mnohdy v důsledku neporozumění odsuzovaný.

Štír je první znamení zvěrokruhu, které si uvědomuje smrt. Chápe ji však nikoli osudově, ale jako nevyhnutelný konec jeho procesu, nezbytný k tomu, aby mohl být započat proces nový. Smrti se Štír nebojí, je naopak podvědomě s principem smrti spokojen. Je znamením, které si prvně uvědomuje hloubku poznání. Podle něj kategorie dobra i zla přináší do procesu zmatek, nedorozumění. Štír chce všemu přijít na kloub, vše bytostně touží poznat až do samé podstaty. Vzhledem k velké citlivosti je pro něj život dramatický s řadou pádů a vzestupů. Štír miluje záhady, neboť mu dávají prostor ke zkoumání a podnikání.

Nedorozuměním je Štír pokládán za nejerotičtější a nejsmyslnější znamení zvěrokruhu. V sexualitě

totiž Štír nachází tajemno, v prožitku orgasmu své napojení na princip smrti. Sexualita není pro něj radostně smyslná jako u Býka, je pro něj neovladatelnou nutkavostí. Vzhledem k tomu, že k poznávacímu procesu potřebuje Štír značnou dávku svobody a nezávislosti, v partnerských vztazích buď hyne, nebo je přerušuje. Své pocity prožívá neobyčejně intenzivně a nesdělitelně.

Na první pohled nevypadá Štír nijak nápadně, vše je v něm hluboce skryto a navenek na něm není nic patrné. Mnohdy jej však prozradí pronikavé a magnetické oči, jimiž zkoumá okolí.

U nižších typů Štíra vystupuje do popředí touha ovládat, přehnaný zájem o věci spojené se sexualitou. Mnohdy Štír špatně odpouští a na křivdy nezapomíná. Bývá i pomstychtivý.

Tradiční vládce Štíra Mars neobsahuje v sobě regenerativní schopnost Štíra, ani touhu dobrat se věci do její podstaty.

Planety prostupující znamením Štíra nabývají na vnitřní intenzitě a touze, což například u Měsíce vede ke komplikacím. Příliš racionální Merkur se ve Štíru dobře necítí. U Marsu a Venuše dochází k posílení sexuality.

Vážení čtenáři, členové a příznivci RMS, finanční příspěvky na vydávání týdeníku Republika a na činnost RMS vkládejte na bankovní účet vedený v České spořitelně a.s. číslo účtu je: 2025463369/0800

Za každý příspěvek předem děkujeme

... a tak to vidím já

Na všech hrách se účastnily děti ze sousedství, ale hlavní roli vždy hráli moje sestřičky. Jelikož jsme od sebe vždy pár let, ve školách jsme se míjeli a měli jsme také vždy trochu odlišné zájmy. Často jsme se haštili a dokonce prý prali. Nikdy však vážně, ono to také ve vztahu k děvčatům šlo těžko. Náš vztah se do dneška nezměnil, byť nás život a čas zavál do různých míst. Obě sestřičky mají po dvou dětech, roztomilých synovcích a neteřích. Do přílišných detailů o mých sestřičkách bych nerad zacházel. Politická situace není příliš jasná ani dnes a moji protivníci jsou natolik bezohlední, že bych rodinu a zvláště děti nerad vystavoval útokům. Nemusí to být vždy útoky fyzické, ale stačí tak málo k tomu, aby někdo zlým slovem ublížil. Ve škole dokáže učitel, když má zlý úmysl, vždy kterémukoliv žákovi, že se špatně připravoval. Nechci malovat čerta na zeď, ale ty případy tady vždy byly a bohužel opět jsou. Stejně učitelé, kteří donedávna vtoukali dětem do hlavy datum výstřelu z Aurory, jsou schopni dnes zkoušet děti z událostí kolem 17. listopadu a vnučovat jim lásku k panu prezidentovi a jeho sametu. O zaměstnání dnes přijde ten, kdo si dovolí kritizovat a má svůj vlastní názor, než ten, kdo má cokoliv špatného na svědomí z minulosti. To vidíme den co den kolem sebe a každý to prožíváme na vlastní kůži.

O tom, že maminka byla a je nejhezčí ženou na světě jsem nepochyboval nikdy. Starosti poznamenávají tvář každého z nás, ale srdce zůstávají u málokoho přes všechna protiventství a trápení stále tak upřímná a čistá jako u mojí maminky.

A hlas, okno do duše, je stále stejný, stejně milý, stejně starostlivý.

ELEKTRICKÁ VOZÍTKA

.....vždy za nejlepší ceny v ČR!

7499 Kč

2899 Kč

Malé i velké
elektrické auta i motorky
od 3 do 8 let (do 40 Kg)
funkce klakson, blinkry, světla atd.
Záruční list 24 měsíců, český návod. Ceny
včetně DPH 22%. Zakoupit lze
i dobírkou (poštou do 4 dnů!)
! ceny včetně baterie a nabíječky!
bližší informace, technické parametry na:

www.pafaas.regin.cz

Dr.M.Horákové 10/74, LIBEREC 6
tel: 608322323

1999 Kč

3999 Kč

3399 Kč

Oznámení

Dne 15.11.2003 se od 11 hodin koná krajské setkání členů a příznivců RMS s předsedou naší strany PhDr. Miroslavem Sládkem v klubu restaurace Babylon, Ostrava-Kamenec, Bohumínská 63. Občerstvení zajištěno. Od 15 hodin se poté koná beseda s občany Ostravy. Zve Krajský výbor RMS

Pro členy a příznivce Republikánů MS jsou pořádány pravidelné schůze vždy první a třetí pondělí v měsíci od 18 hodin ve vinárně na nádvoří mladoboleslavského hradu. Všichni jsou srdečně zváni. Bližší informace o setkání a činnosti našich organizací na telefonu 326 726 061.

Pracovní porady pro kraj Vysočina, Jihočeský, Pardubický a Hradecký
Každou poslední sobotu v měsíci se koná na sekretariátě v Havlíčkově Brodě, Na ostrově 28, vchod D - 1.patro, od 14,00 hod. pracovní porada pro výše uvedené kraje. Účast všech členů a zástupců krajů nutná!

Schůze MO Praha se koná každé první úterý v měsíci, jako tradičně ve středisku v Navrátilově ulici, Praha 1

Oznámení MO RMS Příbram
Pro naše členy a příznivce pořádáme pravidelné schůze, které se konají vždy první úterý v měsíci od 16 hodin. Místem konání je salonek restaurace Na Březových horách v Příbrami. Bližší informace na telefonu 318 632 937, mobilní telefon 721 506 708 nebo písemně na adresu Jaroslav Dupák, Brodská 100, 261 01 Příbram VIII.